

Mü'minler için Üsve-i Hasene: İbrahim Nebi

Dr. Nurullah ABALI

Mü'minler için Allah Elçisi Muhammed'in yanında (*Ahzab [33] 21*) İbrahim Nebi ve onunla beraber bulunanlarda da **üsve-i hasene** yani güzel bir örneklik vardır (*Mü'mtehane [60] 4*). Kur'an bu örnekliliği başka kaynaklara muhtaç bırakmadan bizzat kendisi açıklamaktadır.

İbrahim Nebi, Allah'a itaat eden (*Nahl [16] 120*), seçkin (*Bakara [2] 130*), her yönüyle doğru yolu gösteren bir önder (*Enbiya [21] 73*), tek başına bir ümmetti (*Nahl [16] 120*). İbrahim Nebi sözünde dururdu (*Tövbe [9] 114*). Misafirlerine ikramda çok cömertti (*Hud [11] 69; Zariyat [51] 26*). Sadık (*Meryem [19] 41*), yumuşak huylu, çok yufka yürekliydi (*Hud [11] 74*). Allah'ın nimetlerine şükreder (*Nahl [16] 121*), kendisine ayetler okununca ağlayarak secdeye kapanırdı (*Meryem [19] 58*). Hastalandığı zaman kendisine şifa verenin Rabbi olduğunu söylerdi (*Şuara [26] 80*).

İbrahim Nebi âlemlerin Rabbine teslim olan (*Bakara [2] 131*), yalnız Rabbine dayanan, Allah'a yönelen birisiydi (*Mü'mtehane [60] 4*). O, Hanîf'ti (*Bakara [2] 135*). Kesin inananlardandı (*Enam [6] 75*) ve Rabbinin rahmetinden asla ümit kesmedi (*Hicr [15] 56*). O, Rabbine tertemiz bir kalple gelmişti (*Saffat [37] 84*).

Rabbi ona doğru yolu göstermeseydi sapkınlığa düşenlerden olurdu (*Enam [6] 77*). İbrahim Nebi Hakka yönelmiş ve müşriklerden olmamıştı (*Nahl [16] 123; Al-i İmran [3] 95*). Hiçbir fayda ve zarar vermeyecek putlar (*Enbiya [21] 66; Meryem [19] 42*) onun düşmanı, Rabbi ise dostuydu (*Şuara [26] 77*). Kavminin ortak koştuklarından hiç korkmadı (*Enam [6] 80*), taşlanma tehdidine rağmen ilahlardan yüz çevirdi (*Meryem [19] 46*). İbrahim Nebi onlara şöyle haykırdı: “**Putu tapanlar ve ataları, apaçık bir sapkınlık içindedirler!**” (*Enbiya [21] 54*). O, onların Allah'tan başka taptıkları şeylerden uzaktı (*Meryem [19] 48, 49; Zuhuruf [43] 26; Enam [6] 78*). İbrahim Nebi yüzünü tamamen gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdi, asla ortak koşanlardan olmadı (*Enam [6] 79*).

İbrahim Nebi muhataplarını yaptıkları yanlışlar konusunda düşünmeye sevk ederdi: “**Neye taptığınızı düşündünüz mü?**” (*Şuara [26] 76*). İbrahim Nebi aklını son derece iyi kullanır, çok çarpıcı örnekler vererek hasmını sustururdu: “**Benim Rabbim hem diriltir hem öldürür. Allah Güneş'i Doğu'dan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir!**” (*Bakara [2] 258*).

İbrahim Nebi Rabbine kendisi ve soyundan gelenlerin namazını dosdoğru kılanlardan eylemesi ve (*İbrahim [14] 40*) sonra gelecekler içinde kendisini doğrulukla anılanlardan eylemesi için dua ederdi (*Şuara [26] 84*). Rabbinden hikmet (*hüküm*) istediği için (*Şuara [26] 83*) ona ve ailesine kitap ve hikmet verilmişti (*Nisa [4] 54*). İbrahim Nebi ve yanındakiler Kâbe'yi tertemiz tutarlardı (*Bakara [2] 125; Hac [22] 66*).

İbrahim Nebi'nin örnek almamız gereken tek yaptığı şey, onun müşrik olarak ölen babası için istiğfar/bağışlanma dilemesidir (*Tövbe [9] 113*).

Görüldüğü gibi Kur'an Mü'minlere son derece güzel davranışlar sergilemiş olan İbrahim Nebi'yi üsve-i hasene olarak tanıtmış ve bu konudaki örnekleri bizzat kendisi göstermiştir.

(Temmuz 2019).